

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, som ændret ved Rådets direktiv 2014/86/EU af 8. juli 2014, skal fortolkes således, at den er til hinder for en skatteforanstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der er fastsat af et moderselskabs medlemsstat, hvorefter der opkræves en skat i forbindelse med moderselskabets udlodning af udbytte, og hvis beskatningsgrundlag udgøres af størrelsen af det udloddede udbytte, herunder udbyttet hidrørende fra det pågældende selskabs ikke-hjemmehørende datterselskaber.

(¹) EUT C 335 af 12.9.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 23. november 2016 — Emmea Srl og Commercial Hub Srl mod Comune di Siracusa m.fl.

(Sag C-595/16)

(2017/C 239/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Sagsøgte: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale — tidligere Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

Ved kendelse af 27. april 2017 har Domstolen (Tiende Afdeling) fastslået, at det er åbenbart, at den af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia ved kendelse af 20. oktober 2016 indgivne anmodning om præjudiciel afgørelse må afvises.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 1. februar 2017 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Wind Telecomunicazioni SpA

(Sag C-54/17)

(2017/C 239/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagsøgt: Wind Telecomunicazioni SpA

Præjudicielle spørgsmål (¹)

- 1) Er artikel 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF (²) af 11. maj 2005 til hinder for en fortolkning af de tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser (og navnlig henholdsvis artikel 24 og 25 i Codice del consumo (lov om forbrug)), ifølge hvilken praksis fra en telefonoperatør, der består i udeladelse af oplysninger vedrørende forhåndsindstilling af visse telefontjenester (eksempelvis telefonsvarer eller navigering på internettet) på SIM-kortet, og i særdeleshed såfremt telefonoperatøren ikke kan gøres ansvarlig for yderligere særskilt konkret adfærd, kan kvalificeres som »utilbørlig påvirkning« og således som »aggressiv handelspraksis«, der kan forventes »væsentligt« at indskrænke gennemsnitsforbrugers valgfrihed eller adfærd?

- 2) Kan punkt 29 i bilag I til direktiv 2005/29/EF [...] fortolkes således, at der foreligger »levering uden forudgående anmodning«, såfremt en mobiltelefonoperatør lader sin kunde betale tjenester i form af telefonsvarer eller navigering på internettet i en situation, som er kendetegnet ved at
- telefonoperatøren på tidspunktet for indgåelse af kontrakter om mobiltelefoni ikke korrekt har oplyst forbrugeren om, at tjenesterne i form af telefonsvarer og navigering på internettet er forhåndsindstillet på SIM-kortet, hvilket bevirker, at disse tjenester potentielt kan benyttes af forbrugeren uden specifik indstilling (setting),
 - forbrugeren for reelt at benytte disse tjenester under alle omstændigheder skal foretage de nødvendige handlinger (eksempelvis indtaste nummeret på telefonsvareren eller betjene de kommandoer, som aktiverer navigering på internettet),
 - operatøren ikke kan gøres ansvarlig for dels den tekniske og operationelle fremgangsmåde ved forbrugers reelle brug af tjenesterne, dels oplysningerne om disse fremgangsmåder og prisen for tjenesterne, men udelukkende for den omhandlede udeladelse af oplysninger vedrørende forhåndsindstillingen af tjenesterne på SIM-kortet?
- 3) Er formålet med det »almindelige« direktiv 2005/29/EF i sin egenskab af »sikkerhedsnet« for forbrugerbeskyttelse samt tiende betragtning til og artikel 3, stk. 4, i samme direktiv 2005/29/EF til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter vurderingen af overholdelsen af særlige forpligtelser ifølge sektordirektiv 2002/22/EF⁽³⁾ om forbrugerbeskyttelse henhører under anvendelsesområdet for det almindelige direktiv 2005/29/EF om ukorrekt handelspraksis, hvilket bevirker, at myndigheden med kompetence til at iværksætte foranstaltninger mod overtrædelser af sektordirektivet afskæres fra at gribe ind i alle de tilfælde, hvor der også er tale om ukorrekt/urimelig handelspraksis?
- 4) Skal specialitetsprincippet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF opfattes som et princip, der regulerer forholdene mellem lovgivninger (almindelig lovgivning og sektorlovgivninger), forholdene mellem bestemmelser (almindelige bestemmelser og specifikke bestemmelser) eller forholdene mellem myndigheder med kompetence til regulering af og tilsyn med de respektive sektorer?
- 5) Kan der kun være tale om begrebet »uoverensstemmelse« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF i tilfælde af radikal modstrid mellem bestemmelserne i lovgivningen om ukorrekt handelspraksis og andre EU-retlige bestemmelser, som regulerer særlige sektorbaserede aspekter af handelspraksis, eller er det tilstrækkeligt, at de pågældende bestemmelser indeholder en afvigende regulering fra lovgivningen om ukorrekt handelspraksis i forhold til den særlige karakter ved sektoren i et sådant omfang, at der opstår en kollision mellem bestemmelser (Normenkollision) i relation til en og samme konkrete situation?
- 6) Henviser begrebet »fællesskabsregler« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF kun til bestemmelserne i EU-retlige forordninger og direktiver samt bestemmelserne til direkte gennemførelse heraf, eller omfatter det også nationale lovgivnings- og reguleringsbestemmelser, der gennemfører EU-retlige principper?
- 7) Er dels specialitetsprincippet i tiende betragtning til og artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF, dels artikel 20 og 21 i direktiv 2002/22/EF samt artikel 3 og 4 i direktiv 2002/21/EF⁽⁴⁾ til hinder for en fortolkning af de tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser, hvorefter det antages, at den almindelige lovgivning om ukorrekt handelspraksis altid skal anvendes i alle tilfælde, hvor der i en reguleret sektor — kendetegnet ved en »forbrugerorienteret« sektorlovgivning og hvor den sektorspecifikke myndighed er tildelt kompetencen til at fastsætte regler og sanktioner — udvises en adfærd, som kan henhøre under begrebet »aggressiv handelspraksis« som omhandlet i artikel 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF eller handelspraksis, »der under alle omstændigheder betragtes som aggressiv« i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF, og dette herunder i det tilfælde, hvor der foreligger en sektorlovgivning til forbrugerbeskyttelse, der er baseret på EU-retlige bestemmelser og fuldt ud regulerer samme »aggressive handelspraksis«, handelspraksis, »der under alle omstændigheder betragtes som aggressiv«, eller i alle tilfælde »ukorrekt handelspraksis«?

⁽¹⁾ O.a.: Her anvendes en løbende nummerering af de præjudicielle spørgsmål, som afviger fra den i forelæggelsesafgåelsen, som indeholdt to rækker spørgsmål med ikke sammenhængende nummerering.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).